

# Bodláky ve vlasech

1. Do vlasů bláznivej kluk mi bodláky dával,  
za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,  
svatební menuet mi na stýblo hrával,  
že prej se musíme vzít.

2. Zelený, voňavý, dva prstýnky z trávy,  
copak si holka víc může tak přát,  
doznívá menuet, čím dál míň mě baví  
na tichou poštu si hrát.

R: Bez bolesti divný trápení, suchej pramen těžko pít,  
zbytečně slova do kamení sít,  
na košili našich zvyků vlajou nitě od knoflíků,  
jeden je Muset a druhej je Chtít.

3. Do vlasů bláznivej kluk ti bodláky dával,  
za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,  
svatební menuet ti na stýblo hrával:  
my dva se musíme vzít.

4. Zelený voňavý dva prstýnky z trávy  
nejsem si jistej, že víc umím dát,  
vracím se zkroušenej, ale dobrý mám zprávy  
o tom že dál tě mám rád.

5. Zelený, voňavý, dva prstýnky z trávy,  
copak si my dva víc můžeme přát,  
dál nám zní menuet a tím míň nás baví  
na tichou poštu si hrát.

\*: Zelený, voňavý ...  
Prstýnky voňavý ...  
Z trávy zelený ...

# Bouře

**Dmi**  
Slyším bití vln a příboje  
**Dmi/C**  
moře zuří, bouře blízko je  
**Bb7maj**  
maják bílým světlem varuje  
**C**  
osamělé námořníky.

Vítr proniká až pod kosti  
jeho chlad se v duši rozhostí  
tam, kde není žádné milosti  
jenom rozbouřené moře.

**Dmi Bb Ami**  
R: Já mám přečkat bouře čas  
**Ami**  
ano Pane  
**Dmi Bb Ami**  
já mám přečkat bouře čas  
**Dmi**  
přečkat bouře čas.

Odpusť, Pane, o čem sním  
proč vždy, když ti to předložím  
já sebe znovu uvidím  
jak pluju mořem sama.

Teď tvou ruku blízko mám  
tvou velkou lásku poznávám  
jen nevím, proč se obávám  
plout bouří, když jsi se mnou.

R: Já mám přečkat bouře čas?

*mezihra*

Až vzdálenost nás rozdělí  
a pohltí mě čas  
věř, nakonec se uvidí  
že i ten mě nese k tobě.

Zář slunce nebe vyjasní  
to světlo můj strach rozpustí  
zas můžu plakat radostí  
láskou, kterou dals mi.

R: Já mám přečkat bouře čas  
ano Pane  
já mám přečkat bouře čas  
ano Pane  
já chci v bouři vytrvat  
s tebou Pane  
já chci v bouři vytrvat  
s tebou vytrvat.

## Časy se mění

C C/Bb C/A C/G

1. Svět mění svou tvář a den stíhá den  
jenom blázen ostatním v cestě by stál  
a ráno slunce zahání sen  
jednou dokraluje i ten největší král.

R: Vždyť všichni, kdo vidí, jdou po cestě dál  
ztrácí krok ten, který chvíli stál.

2. A od města k městu ta cesta směr má  
a v každém žije se o něco snáz  
a poznání hořký nám tahle pouť dá  
ta hořkost teď zůstává navěky v nás.

R: Vždyť všichni, kdo vidí?

3. Kdo v čele šel, bouřlivě oslavoval  
zůstal stát a ostatním pyšně se smál  
však dřív, než se z oslavy vzpamatoval  
zase poslední na konci zástupu stál.

4. Na na na ...  
- který chvíli stál.

## Hej, člověče Boží

1. Hej, člověče Boží, zahodil jsi boty,  
jakkak bez nich půjdeš dál, touhletou dobou sněží,  
nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.
2. Hej, člověče Boží, zahodil jsi kabát,  
jakkak bez něj půjdeš dál pár dní před Vánoci,  
nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.
3. Hej, člověče Boží, zahodils' peníze,  
jakkak bez nich půjdeš dál, nekoupíš si chleba,  
nedají ti najíst, mám o tebe strach.
4. Hej, člověče Boží, zahodil jsi dřevo,  
jakkak chceš v tý zimě spát, čas je o Vánocích,  
světnici máš prázdnou, mám o tebe strach.
5. Hej, člověče Boží, koho jsi to vedeš,  
dívka zatoulaná bez halíře v kapse,  
cizí dítě porodí, mám o tebe strach.
- 6.=1.
- \*: Hej, člověče Boží ...

# Kladivo

G Hmi C D G Hmi C D G Hmi C D

1. Bylo by to krásný, bejt bleskem nebo bouří,  
C D G Hmi C D G Hmi  
bejt vodou nebo trávou, bejt větrem, co vál,  
G Emi  
bejt kladivem v pěsti, bejt jiskřičkou v kouři  
C G C G  
a kovadlinou bejt a znít a ocelově zvonit,  
C G D G Hmi C D G Hmi C D  
ó, to bych si tak přál.
2. Bylo by to krásný, bejt v melodii tónem,  
tím tónem, kterej hladí jak hedvábnej šál,  
tím tónem, co ladí a zní pod balkónem,  
bejt v melodii tón a znít a ocelově zvonit,  
ó, to bych si tak přál.
3. Bylo by to krásný, bejt zvonem, kterej zpívá  
a do nebe se dívá, a nebo i dál,  
a zvoní, že svítá, a nebo, že se stmívá,  
bejt obyčejnej zvon a znít a ocelově zvonit,  
ó, to bych si tak přál.
4. Bylo by to krásný, bejt větrem nebo bouří  
a kladivem i tónem a bůhví čím dál  
[: a zpívat, že svítá, a nebo, že se stmívá,  
bejt obyčejnej zvon a znít a zpívat dobrým lidem,  
(G Ami G)  
ó, to bych si tak přál. :]

# Musíš jít dál

1. Když ti nohy už nějak neslouží, musíš jít, jít dál,  
C F C G C  
a když občas šlápneš do louží, musíš jít, jít dál,  
F C F G  
když už nemáš střechu nad hlavou a jenom kapsu dřavou,  
C C7 F Fmi  
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž,  
C F C G C F C G
2. Když tě přítel tvůj někdy oklamal, musíš jít, jít dál,  
jenom rukou mávni, čert to vzal, musíš jít, jít dál,  
jenom na sebe se spoléhej, štěstí u druhých nehledej,  
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.
3. Když boj svůj předem prohráváš, musíš jít, jít dál,  
a když ruce do klína pokládáš, musíš jít, jít dál,  
jenom nevěš hlavu, to chce klid, uvidíš, zas bude líp,  
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.
4. Když tě smůla někdy provází, musíš jít, jít dál,  
anebo když máš spoustu nesnází, musíš jít, jít dál,  
jen lidem zlým se vyhýbej, názor svůj si uhlídej,  
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.
- 5.=1. + musíš jít, jít dál ....  
C F C

## Písek

1. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,  
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,  
[: ani vodu nepřeliješ sítem,  
někdy je strašně málo chtít,  
já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou. :]
2. Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,  
zdá se, že nemíníš mě vážně brát.  
[: kolik času nám to ještě schází,  
nebo je všechno dávno pryč,  
a za čím se to vlastně máme stále hnát? :]
3. Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,  
vím, že se leccos těžko obchází,  
[: radši zkusím někde jiný příběh,  
který bude lepší konec mít,  
ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. :]
4. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,  
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,  
ani vodu nepřeliješ sítem,  
někdy je strašně málo chtít,  
já nejsem z těch co po těžký ráně nevstanou ...

## Ukolébavka

1. Máš už spát, klidně spát,  
sen ti vrátka otevírá,  
máš už spát, klidně spát,  
křídlem noc únavu stírá.
- R: Už ovečky jdou tajemnou tmou,  
flétna jim tichounce zpívá,  
máš už spát, klidně spát,  
sen ti vrátka otevírá.
2. Vím, právě vyplouváš na jezero snů,  
mírný vánek loďku hýčká,  
snad v dálce uvidíš křišťálový klíč,  
tím ti den odemkne víčka.
- R: + máš už spát, klidně spát,  
sen ti vrátka otevírá ...

# Zpověď

R: <sup>G</sup> Pane můj, <sup>C</sup> cesta k tobě je <sup>G</sup> krátká, <sup>C</sup> noc a <sup>G</sup> den, <sup>C</sup> noc a <sup>G</sup> den,  
<sup>D</sup> pane můj, <sup>A</sup> cesta k tobě je <sup>D</sup> krátká, <sup>A</sup> noc a <sup>D</sup> den, <sup>D</sup> noc a <sup>D</sup> den,  
<sup>G</sup> za noci <sup>G7</sup> vídám <sup>C</sup> Velkej <sup>A7</sup> vůz, <sup>C</sup> co mi <sup>A7</sup> zpívá <sup>A7</sup> smutný blues,  
<sup>G</sup> <sup>C</sup> <sup>G</sup> <sup>D</sup> <sup>G</sup> <sup>C</sup> <sup>G</sup> <sup>D</sup> <sup>D</sup> <sup>G</sup> <sup>C</sup> <sup>G</sup> <sup>D</sup> <sup>D</sup>  
hříšná je duše má a peklo temná sluj.

1. <sup>G</sup> Řekni <sup>C</sup> můj <sup>G</sup> mámě tam na <sup>D</sup> nebesích,  
at' mi <sup>C</sup> koupel <sup>G</sup> připraví, <sup>D</sup> koupel <sup>A</sup> připraví,  
<sup>D</sup> <sup>A</sup> <sup>D</sup> <sup>D</sup> <sup>A</sup> <sup>D</sup>  
umejvám z těla <sup>G</sup> každěj <sup>G7</sup> šrám a <sup>C</sup> svý <sup>A7</sup> nohy <sup>A7</sup> bolavý,  
<sup>G</sup> <sup>G7</sup> <sup>C</sup> <sup>A7</sup>  
doufám, <sup>G</sup> doufám <sup>C</sup> já, <sup>G</sup> až <sup>D</sup> zazpívám <sup>G</sup> poslední <sup>C</sup> tón,  
<sup>G</sup> <sup>C</sup> <sup>G</sup> <sup>D</sup> <sup>G</sup> <sup>C</sup> <sup>G</sup> <sup>D</sup> (-)  
že mi na nebi <sup>G</sup> hříchy <sup>C</sup> sečtou a <sup>G</sup> zazní <sup>D</sup> zvon.

2. A co můj <sup>G</sup> táta s <sup>C</sup> mámou <sup>G</sup> přestal <sup>D</sup> žít,  
že měl <sup>A</sup> jen <sup>D</sup> šaty <sup>D</sup> děravý, <sup>A</sup> šaty <sup>D</sup> děravý,  
jistě si <sup>G</sup> přál, <sup>G7</sup> aby mi <sup>C</sup> život <sup>A7</sup> dal <sup>A7</sup> chlapa, <sup>A7</sup> co na <sup>A7</sup> nohy <sup>A7</sup> mě <sup>A7</sup> postaví,  
doutám, <sup>G</sup> doufám <sup>C</sup> já, <sup>G</sup> až <sup>D</sup> zazpívám <sup>G</sup> poslední <sup>C</sup> tón,  
že mi na nebi <sup>G</sup> hříchy <sup>C</sup> sečtou a <sup>G</sup> zazní <sup>D</sup> zvon.

R:

3. A je mi <sup>G</sup> líto <sup>C</sup> nocí <sup>G</sup> probdělých  
s <sup>C</sup> chlapama <sup>G</sup> za <sup>D</sup> pár <sup>A</sup> šestáků, <sup>D</sup> za <sup>A</sup> pár <sup>D</sup> šestáků,  
měla <sup>G</sup> jsem <sup>G7</sup> jít <sup>C</sup> radši <sup>A7</sup> po <sup>A7</sup> lesích <sup>A7</sup> než <sup>A7</sup> sklízet <sup>A7</sup> rána <sup>A7</sup> plný <sup>A7</sup> bodláků,  
doutám, <sup>G</sup> doufám <sup>C</sup> já, <sup>G</sup> až <sup>D</sup> zazpívám <sup>G</sup> poslední <sup>C</sup> tón,  
že mi na nebi <sup>G</sup> hříchy <sup>C</sup> sečtou a <sup>G</sup> zazní <sup>D</sup> zvon.

\*: <sup>G</sup> Pane můj, <sup>C</sup> cesta k tobě je <sup>G</sup> krátká, <sup>C</sup> noc a <sup>G</sup> den, <sup>C</sup> noc a <sup>G</sup> den ...